

Španělské vojenské řády

Výňatek z Garrard, Arte of Warre, 1591

strany 36 - 51

Vojenské řády, kterými se mají vojáci všech hodností řídit, dodržovat je a dohlížet, aby nebyly za žádných okolností porušovány, ať již slouží císaři, králi nebo knížeti.

1. Nejdříve tedy, nikdo nemá jednat v rozporu se slovem Božím (které má být ctěno přede vším ostatním ve všech našich skutcích). Tedy, nikdo se nemá držet, rozšiřovat nebo nabádat k jakémukoli kacířství, rozkolu, odpadlictví nebo rozštěpení, nebo nabádat k jakékoli zvláštní a nové víře, a má dodržovat všechny zákony tak, jak náleží.
2. Dále mají být stejně potrestáni ti, kdo by opovrhovali nebo se posmívali slovu božímu a neměli ho v úctě.
3. Dále, nikdo se nemá, ať již slovem nebo písmem, jakkoli vyjadřovat proti křesťanské katolické víře.
4. Dále pak nemá žádný voják, ať již jakékoli hodnosti, poškodit, vyloupit nebo znesvětit jakýkoli kostel.
5. Dále se pak žádný voják nemá vyhýbat přítomnosti na mši svaté, pokud to umožňují naléhavé záležitosti jeho knížete.
6. Dále pak mají všichni vojáci dodržovat a zachovávat nařízení církve.
7. Dále se má každý ostříhat toho, aby urazil jakéhokoli zbožného muže, ať již slovem, skutkem nebo jakýmkoli jiným podlým způsobem, ale má žít tak, aby všem těmto mužům vždy vyjadřoval příslušný respekt.
8. Stejně tak nikdo nemá zbavit panenství, dopustit se cizoložství nebo smilnit, ať již s jakoukoli pannou, vdanou ženou nebo vdovou, ať již za pomoci násilí nebo jinak (pokud nedošlo k vzájemnému souhlasu a věc není držena v tajnosti, takový čin je však stále před tváří Boží považován za hřích). Kdo se proti tomuto proviní, má být bez milosti popraven.
9. Dále pak nemá nikdo ničit, poškozovat nebo podpalovat jakákoli svatá místa, pokud by k tomu neobdržel rozkaz svého kapitána nebo generála.
10. Dále, spolu se všemi dříve uvedenými případy porušení náboženských předpisů, se nemá nikdo rouhat nebo přísahat na jméno nebo slovo Boží, nebo na jeho svátosti. Jakýkoli takový zvrhlý, bezbožný a rouhavý člověk má být trestán veřejně, a pro výstrahu ostatních má být popraven, neboť není pochyb, že by takovéto hanebné skutky proti Nejvyššímu byly stále na hlavách takovýchto rouhačů, kteří pohrdají náboženstvím. Není možné vymáhat spravedlnost mezi vojáky, a přitom mlčením přecházet provinění spáchaná proti Bohu všemohoucímu, proto je potřeba nejdříve přísně potrestat všechna taková provinění, a následně má být moudře rozhodnuto o zbývajících záležitostech, aby mohlo být dosaženo slavných vítězství.

11. Dále pak mají všichni vojáci, po složení přísahy služby Bohu a prosazování jeho svatého písma, přísahat, že budou čestní, spravedliví, poslušní svého pána a vládce, jeho slavných generálů a velitelů armád, a že budou poslušni všech důstojníků, kteří budou ustanoveni, aby nad nimi měli velitelskou pravomoc. Dále, že budou připraveni sloužit ve dne i v noci, ať již na zemi nebo na moři, podle toho, jak bude potřeba. Kdokoli by pak vzdoroval nebo byl neposlušný, ať již by byl jakéhokoli stavu nebo hodnosti, má být po právu potrestán podle výroku nadřízených, kteří byli k tomuto určení.
12. Dále pak, pokud by kterýkoli kapitán nebo jiný velitel, ať již kterékoli jednotky, v případě své nepřítomnosti jmenoval svého zástupce z vojáků, o kterých je přesvědčen, že jsou k tomu vhodní, aby tento vykonával jeho funkci, mají všichni vojáci povinnost poslouchat tohoto zástupce s nemensší pílí, než s jakou poslouchali svého kapitána. Kdo se proti tomuto proviní, má být potrestán podle výroku generála nebo jiného jím určeného soudce.
13. Dále mají být všichni vojáci spokojeni s místem, které jim bylo určeno, ať už, co se týká rozdělení vojáků do družin nebo spojení několika družin dohromady. Nemají tomuto odporovat, a to ať již na pochodu, na hlídce, při táboření nebo obléhání, a vykonávat to, k čemu dostali rozkaz od svého kapitána nebo jiného důstojníka. Kdo se proti tomuto proviní, bude potrestán podle výroku kapitána.
14. Dále je určeno, že má každý voják, aby si zachoval svou čest, přízeň a milost, bránit ze všech svých sil ženy, které těhotné ulehly na lůžko, které jsou s novorozenčaty a které jsou těsně po porodu, aby je uchránil před jakýmkoli nebezpečím od krutých a sprostých vojáků, nebo kohokoli jiného, kdo táhne za vojskem, aby loupil. Také přísluší, aby všichni vojáci, jak bylo řečeno dříve, chránili všechny Bohem povolané kněze a jiné duchovní osoby. Nyní bývají předními muži ti, kdo jako první sáhnou k násilí, ať již jsou jakéhokoli přesvědčení nebo víry, avšak sřezte se, neboť Bůh nepochybně a spravedlivě ztrestá všechny, dříve než se nadějí a když to budou nejméně čekat.
15. Dále je každý voják povinen sloužit a je podle starého válečnického zvyku dáno, že musí odsloužit třicet dní za každý měsíc služby, a za každých těchto třicet dní mu náleží měsíční žold.
16. Dále, pokud by kterýkoli voják dostal svůj žold nebo jeho část předem, a následně by opustil jednotku bez povolení nebo propustky od svého kapitána, aniž by odsloužil dobu odpovídající tomuto žoldu, má být takový voják odsouzen k trestu smrti.
17. Dále, pokud by jakýkoli voják nebo vojáci na pochodu rozrušili formaci, bez toho, aby k tomu měli řádný důvod, který by je k tomu nutil, má profous, poručík jednotky nebo seržant, donutit tohoto nebo tyto vojáky násilím k tomu, aby dodržovali své rozestavení v zástupech. Pokud by pak tento nebo tyto provinili vojáci byli kvůli rozrušení formace zabiti, nemá být nikdo podle vojenských zákonů viněn z jejich smrti, neboť kvůli takovým provinilcům může být celá armáda v nebezpečí porážky od nepřítele.
18. Dále, pokud by velitelé armády rozhodli, že bude svedena bitva, a pokud bychom s Božím požehnáním zvítězili, je vojenský zákon takový, že má být každý voják, který obdržel svůj žold předem, propuštěn pro daný měsíc ze služby, aniž by cokoli dlužil nebo byl povinen v daném měsíci, počínaje dnem vítězství, dále sloužit.
19. Dále, pokud by v okamžiku boje nebo jiného střetu s nepřítelem někdo vyrazil, aby utekl a opustil své druhy, a buď jeho kapitán, nebo některý ze spolubojovníků by na něj vystřelili nebo zaútočili a při té příležitosti ho zabili, nemají za takový čin nést žádné následky. Pokud by se pak zmíněnému vojákovi podařilo utéct, ale byl později zajat, má být tento podle vojenského práva popraven, neboť každý takovýto uprchlík sebou může strhnout mnoho dalších.
20. Dále je ve vojenských řádech stanoveno, že mají všichni vojáci přísahat, že mezi sebou nebudou držet žádná soukromá shromáždění, rady nebo jednání. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
21. Stejně tak nesmí žádný voják, ať již na pochodu nebo při táboření, vést jakoukoli šeptandu, rozhovory nebo si vyměňovat dopisy s nepřítelem, pokud by k tomu neměl povolení svého kapitána. Kdo se takto provinil, má být popraven.

22. Dále, pokud by byl nalezen jeden nebo více vojáků, kteří by chtěli zradou nebo jiným spiknutím uškodit táboru nebo posádce, má být takový zrádce nebo spiklenec, jako obviněný předán do rukou králova maršálka. Ten kdo prozradil zrádce má za odměnu obdržet jeden nebo více měsíčních žoldů, neboť oznámil velmi ohavný zločin. Totéž platí, pokud by zločin oznámila skupina vojáků. Provinilec pak má obdržet trest jako proradný zrádce.
23. Dále, žádnému vojákovi nemá být trpěno daremné chování, ať již by tento provokoval k bitkám nebo je vyvolával, na někoho ze svých spolubojovníků úmyslně zaútočil dýkou nebo je chtěl za jakýchkoli okolností zranit libovolnou zbraní. Kdo by se takto provinil, má být popraven.
24. Dále, pokud by ze zloby, nenávisti nebo jiné zlé vůle někdo na druhého zaútočil, má za to přijít o ruku. Pokud by se pak chtěl někdo pomstít, má po právu přijít o život.
25. Dále, pokud by bylo kterémukoli vojákovi oznámeno, že se má dostavit na hlídku a ten se nedostavil, má být provinilec potrestán podle rozhodnutí svého kapitána. Pokud by se však dotyčný, který byl povolán na hlídku, dostavil, ale poté, co bylo sděleno heslo a hlídky ustaveny, odešel a tuto hlídku opustil, má být takový provinilec bez milosti popraven. Stejně tak nemá nikdo právo vyslat za sebe na hlídku někoho jiného, aniž by k tomu měl povolení svého kapitána. Kdo by se takto provinil, má být popraven.
26. Dále pak nesmí žádný voják nebo vojáci, kteří jsou na válečném tažení, tasit své meče nebo užít jakékoli jiné zbraně, aby s nimi páchali násilí, ať již uvnitř tábora, nebo vně. Kdo by se takto provinil, má být popraven. V poslední době je však zvykem, aby byl zachován život provinilců, zmíněným pachatelům pouze useknout ruku. Je však ponecháno na rozhodnutí nejvyššího generála, v jehož rukou se nachází pravomoc rozhodovat o životě a smrti provinilců, aby tyto odsoudil podle jejich provinění.
27. Dále se stejné pravidlo vztahuje na důstojníka, ať již jakékoli kompanie, který by zaútočil na vojáka mimo případy, kde mu to tyto vojenské řady umožňují. Ve všech ostatních případech pak má právo se hájit.
28. Dále, žádná osoba nebo osoby nemají předstírat, že byly mustrovány, nebo nemají přijmout žold, dokud nepřisahaly, že budou v tomto válečném tažení věrně a poctivě sloužit svému knížeti. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
29. Dále, generálův herold má oznámit a zveřejnit vše, co mu jeho generál určil, a to na místě nebo místech, která mu byla určena, aniž přidá nebo vyjmul cokoli k tomu co mu bylo určeno ke zveřejnění. Kdo by se proti čemukoli z tohoto provinil, má být popraven.
30. Dále, žádný voják nebo kdokoli jiný nemá vyvolávat hádky s cizinci, to znamená s lidmi jiné národnosti, kteří s nimi slouží pod jedním pánem, a to ať při hře nebo z jakýchkoli jiných příčin. Kdo by něco z toho učinil, má přijít o život.
31. Dále pak nesmí žádný voják nebo někdo jiný, ať již na pochodu nebo v táboře, cokoli uzmut svým spolubojovníkům, ať již by se jednalo o zásoby nebo jiné nezbytnosti. Kdo by se takto provinil, má být popraven.
32. Dále, pokud by bylo potřeba dopravit do tábora jakékoli zásoby, nesmí nikdo vyrazit, aby si z nich uzmul svou část dříve, než budou tyto zásoby dopraveny na místo určené pro jejich rozdělení. Stejně tak nesmí vojáci za tyto věci nabízet více peněz, než kolik bylo určeno. Kdo by se takto provinil, má být popraven.
33. Dále, v okamžiku kdy by profous zajał provinilce a odváděl by ho k potrestání, jak přísluší k jeho povinnosti, a jeden nebo více vojáků by se do toho vložilo a pomohlo provinilci k útěku, pak mají být ti, kdo k útěku napomohli, potrestáni stejně, jako měl být potrestán řečený provinilec, ať mu již náležela smrt nebo jakékoli jiné potrestání podle závažnosti jeho provinění.
34. Dále, pokud bude někdo přistižen při tom, že nechal své jméno zapsat u dvou kapitánů a obdržel u nich předem žold, zbroj nebo zbraně, má být takový člověk považován za krivopřísežníka a jako takový má být popraven.
35. Dále, pokud bylo někomu jeho důstojníkem nebo ubytovatelem určeno místo pro jeho stan nebo chýši, je povinen toto místo zaujmout. Stejně tak nesmí nikdo obtěžovat ty, kdo s ním nocují ve stejném stanu nebo

přístřešku. Kdo by se takto provinil, má být potrestán tak, jak určí jeho kapitán, který trest vyměří podle toho, co mu přijde vhodné.

36. Dále nemá nikdo vyhlášovat poplach, pokud to není potřeba nebo pokud by k tomu nedostal příkaz od nadřízených důstojníků. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
37. Dále pak, pokud je poplach vyhlášen, má se každý muž připravit tak, aby byl hotov k boji. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
38. Dále se mají všichni vojáci po zaznění prvního varování, ať již vydaného zvukem bubnu nebo tajně, připravit a vyrazit na určené místo, kterým bývá v táboře obvykle tržiště (přičemž se mají nejdříve shromáždit pod svým praporem). Odtud pak mají seřazení vyrazit proti nepříteli, podle toho, co jim bude přikázáno. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
39. Dále pak jsou všichni vojáci, ať již jízdní nebo pěší, povinni, po zaznění zvuku bubnu nebo trumpetů seřadit, připojit se k praporečnickovi a vyrazit na hlídku, stráž nebo na střídání předchozích. Tam pak mají být v tichosti připraveni, aby mohli objevit nebo spatřit nepřítele. Jakmile má být vyhlášen poplach, činí se to obvyklými slovy, tedy „Do zbraně, do zbraně“, „K lukům, k lukům“, případně jinými, podle toho, z jakých vojáků je složena kompanie. Kdo se proti tomu proviní, má být popraven.
40. Dále, všichni vojáci mají povinnost udržovat svou zbroj a zbraně v pořádku, čisté a opravené, aby je měli připravené pro jakoukoli náhlou potřebu. Každý voják se má starat o své věci, v případě vyhlášení poplachu si pak mají vojáci vzájemně pomoci do zbrojí a rychle vyrazit na místo, kde se mají shromáždit. Kdo by toto neučinil, má být potrestán.
41. Dále mají všichni vojáci čestně nakládat s vojenskými dodavateli, těmto řádně platit, chránit je, ať již přísluší k vlastnímu nebo cizímu vojsku, a vlídnými slovy tyto dodavatele povzbuzovat, aby zásobovali dotyčné kompanie nebo tábor. Kdo by toto neučinil, má být potrestán.
42. Dále pak mají všichni vojáci, ať již na hlídce, na stráži, na pochodu nebo jinde, brát zvláštní ohled na muže nebo ženy, kteří si přejí mluvit s nadřízenými, nebo pokud se jedná o nepřátele, kteří se rozhodli vzdát se do našich rukou. Takové mají tajně dopravit k velícímu generálovi, a to tak, aby tito nemohli spatřit žádná tajemství v případě, že by se jednalo o dvojité špehy. Takoví pak mají přijít o život.
43. Dále musí kapitáni a další důstojníci pravidelně dohlížet na ležení vojáků, aby ověřili, v jakém stavu se nachází jejich zbroje, zbraně a střelivo, a mají klást velký důraz na to, aby byla jejich výbava vždy v pořádku, aby měli kyrysy spolu se všemi dalšími částmi, které k nim přísluší, aby byly jejich ručnice vyčištěné a naolejované, aby měli doutnák a suchý prach, kule které odpovídají hlavním jejich ručnic, navoskované třetivy luků, a naostřené sudlice nebo halapartny. Pravidelně pak mají na všechny jednotlivosti dohlížet, a trestat každého, kdo by měl něco v nepořádku.
44. Dále pak, kdokoli by opustil místo, které mu bylo určeno jeho velitelem nebo jiným důstojníkem, aby pronásledoval jakéhokoli zbloudilého strážce, zvěda, hlídače, průzkumníka nebo poutníka, a to ať již ve dne nebo v noci, aby odhalil jakoukoli činnost nepřítele a toto svým důstojníkům neoznámil, tak má být, pokud by se nejednalo o případ, kdy by v rychlosti vyrazil oznámit svým důstojníkům nepřátelský útok, popraven.

45. Dále, nikdo se nemá snažit uškodit nebo ublížit, ať již slovem nebo skutkem, kterémukoli důstojníkovi nebo jeho zástupci, který spadá pod velení kapitána a je pověřen výkonem spravedlnosti. Tito vojáci jsou pak placeni jako seržanti a nemají při sobě jiné zbraně než sudlice nebo halapartny, aby bylo poznat, že se nejedná o běžné vojáky, ale o vykonavatele spravedlnosti.
46. Dále, pokud by byl kdokoli poslán na hlídku, průzkum nebo na výzvědy, ať již uvnitř nebo vně tábora, a vykonával by svou službu tak špatně, že by skrze jeho nedbalost nepřítel nepozorovaně pronikl do tábora, má být takový provinilec popraven.
47. Dále pak, kdokoli by byl vyslán na průzkum nebo na výzvědy, a v okamžiku, kdy by viděl, že nepřítel útočí na tábor, zůstal skrytě ležet, má být pro takový čin popraven.
48. Dále, pokud by někdo opustil obranné postavení, ať již u baterie, zákopu, průchodu mostu nebo něčeho podobného, a nebyl k tomu přinucen tlakem nepřítele, má být pro takovéto provinění potrestán trestem smrti.
49. Dále, pokud by někdo vstoupil do města vzatého silou, a nenásledoval by svého praporečníka tak dlouho, dokud velící generál nevydá prohlášení, že povoluje každému vzít si kořist, nebo pokud by generál takové prohlášení nevydal a vojáci by přesto začali plenit, má být každý takový provinilec popraven. Jakmile je pak vydáno prohlášení, že mají vojáci s pleněním přestat, jsou povinni ho přerušit, a pokud by to neudělali, mají být potrestáni stejně, jako to bylo uvedeno výše.
50. Dále, jakmile by někdo viděl zástavu, pod kterou jeho jednotka táhne a válčí, jak tato padla do rukou nepřítele, byl u toho přítomen a nepokusil se ji z rukou nepřítele osvobodit, má být každý takový zbabělec, protože připustil, aby byla jeho zástava ze zbabělosti ztracena, popraven.
51. Dále, pokud by kdokoli utekl z bitvy, kde stojí proti nepříteli, nebo by vůči němu, ať již v polní bitvě nebo při jakékoli šarvátce, postupoval do střetu pomalu a liknavě, má být popraven.
52. Dále, kdo by předstíral, že je nemocen, aby se vyhnul boji s nepřítelem, nebo proto, že by musel vykonávat jinou manuální činnost (pokud by se nejednalo o rabování), a byl pro takový úkol dostatečně zdatný, má být krutě potrestán.
53. Dále, pokud by někdo viděl svého generála, svého kapitána, jiného plukovníka nebo táborového důstojníka, jak jsou v rukou nepřítele, a nepřispěchal by jim nehladě na nebezpečí všemi svými silami na pomoc, má být potrestán popravěním.
54. Dále, kdo by uškodil nebo ublížil vesničanům, kteří jsou poddanými knížete, kterému slouží, má zemřít.
55. Dále, pokud by někdo komukoli jinému ukradl nebo uloupil zbroj, zbraň, koně nebo cokoli jiného, co se užívá proti nepříteli, má zemřít.
56. Dále, ten kdo by vymáhal daně, dávky nebo činil jiná příkoří vesničanům, aniž by tito patřili k povstalcům nebo nepřátelům jeho knížete, má být tvrdě potrestán.
57. Dále nemá nikdo hrát o svou zbroj, zbraně nebo koně, které jsou zapsány jako jeho majetek, nebo tyto pro svou nepozornost ztratit, půjčit, věnovat nebo zastavit. Kdo by toto provedl, má být popraven.
58. Dále, pokud by někdo odešel dále než dvě stě kroků od svého tábora, a neměl k tomu povolení svého velitele, zejména v okamžiku, kdy má být tábor napaden nepřítelem, má být, pokud by nebyl vyslán velitelem, popraven.
59. Dále, kdo by v noci déle než na hodinu opustil svůj tábor, aniž by to bylo z toho důvodu, že by byl vyslán svými nadřízenými v nějaké důležité věci nebo jedním kapitánem k druhému a neměl k tomu potvrzení, má být takový provinilec surově potrestán.

60. Dále pak, kdo by u sebe ubytoval jakékoli cizince, ať již je to v táboře nebo ne, a neměl by k tomu povolení svého generála nebo kapitána, nebo přijal do svého stanu nebo příbytku někoho, kdo by nebyl z jeho družiny nebo oddílu nebo kdo by nebyl kapitánem určen, aby vykonával službu v jeho táboře, má být potrestán. Každý je pak povinen být v noci spolu se svými druhy a spolunocležníky, a nemá se z tábora vzdalovat, aby byli všichni v případě nutnosti připraveni chopit se svých zbraní. Stejně tak u sebe nikdo nemá hostit hlídku, zvědy nebo pátrače, neboť zvědi, kteří nemají žádné ubytování nebo důvod, proč se nacházejí venku, mohou být snadněji odhaleni. Také, pokud by průzkumníci, kteří mají vyrazit z tábora, předstírali, že jsou obyčejní vojáci a ukryli se v okamžiku, kdy mají být na výzvědách, mají být takoví provinilci krutě potrestáni a popraveni.
61. Dále, kdokoli by hovořil nebo pokládal otázky na hlídce, při přepadu nebo jindy, kdy je potřeba být tiše a na pozoru, má být potrestán.
62. Dále, pokud by se někdo chtěl pomstít za utržené zranění, ať již čerstvé nebo utržené v minulosti, a to nepřímo, tedy proradně a nikoli čestně nebo bojem muže proti muži s předchozím schválením svého generála, má být popraven.
63. Dále nemá být nikdo tak proradný, aby hrál s falešnými kostkami nebo kartami, nebo při hře využíval klamu, podvodů nebo okrádání, a to jakýmkoli způsobem. Kdo by cokoli z toho provedl, má být potrestán.
64. Dále pak ten, kdo by si troufal vyrazit ze svého místa, které má v jednotce určeno, ať již před bitvou nebo proto, aby na pochodu vyrazil před ostatní a dorazil tak jako první na místo, kde se má tábořit, kdo by na pochodu přecházel z jedné řady do druhé nebo by nedodržel pořádek na pochodu, má být popraven.
65. Dále, ten kdo by vymáhal výkupné nebo vydíral svého hostitele, mimo to, kdy by byl tento vzat jako zajatec podle válečných zákonů, nebo by vymáhal více, než kolik přísluší a bylo ustanoveno jako spravedlivé výkupné, má být potrestán.
66. Dále, kdo by chtěl přijít do města nebo z něj odejít jinou branou, cestou nebo stezkou, než která byla určena, nebo by tam, kde byl zbudován tábor, lezl přes okop nebo skrze podkop, a nezvolil by obvyklou bránu, má být popraven.
67. Dále, kdokoli by okamžitě neustoupil poté, co by zaslechl signál bubnu nebo trubky označující ústup, a to ať již v bitvě, při šarvátce nebo při jakémkoli jiném boji, nebo by odešel od města v okamžiku, kdy byl vyhlášen útok na jeho hradby, má být popraven.
68. Dále v okamžiku kdy by někdo mluvil, volal nebo nahlas křičel tam, kde má být dodržováno mlčení, tedy u dělostřelectva, v bitvě nebo jinde, pokud by to nebyl někdo vydávající rozkazy, tedy velitel, jiný důstojník nebo seržant, má být popraven.
69. Dále, pokud by někdo provedl cokoli, o čem se lze domnívat, že může uškodit zájmům knížete, co by poškodilo velení armády nebo tábor, má zemřít, ať již by se jednalo o jakoukoli záležitost.
70. Dále, bubeníci a flétnisté mají pravidelně hrát a cvičit na své nástroje, a to jak rytmy pro vyhlášení poplachu, tak co se týká všech ostatních rytmů. Stejně tak jsou vojáci povinni se tyto rytmy pilně učit, aby se nikdo nemohl hájit, že je nezná, a zanedbávat kvůli tomu své povinnosti při službě. Dále pak mohou bubeníci příležitostně obdržet od vyšších důstojníků nebo kapitána ústně vydaný tajný úkol, který jsou povinni všemi svými silami provést a řádně vykonat. Pokud by to někdo neučinil, má být popraven.
71. Dále, nikdo nemá na pochodu, ať již skrze jakákoli místa, přes která prochází, cokoli podpalovat, ani chýše před odchodem z tábora, pokud k tomu nemá rozkaz velícího generála. Kdo se proti tomuto proviní, má zemřít.
72. Dále, pokud by kdykoli někdo, kdo je opilý, vyvolával bitky se spolubojovníky, čímž by kohokoli ohrozil na životě, má být takový provinilec pro tento čin popraven stejně, jako kdyby byl strážlivý.

73. Dále, pokud by se jakýkoli voják opil, nebo byl nalezen opilý v průběhu dne a noci, kdy má být na hlídce, a zejména kdyby nebyl schopen stát na stráži nebo vykonávat jiné povinnosti, má být takový provinilec velmi přísně potrestán.
74. Dále pak mají všichni vojáci v okamžiku, kdy poprvé nastupují do služby, přísahat, že budou věrně a poctivě sloužit nepřetržitě po dobu šesti měsíců. Jakmile pak těchto šest měsíců uplyne, mají přísahat, že budou sloužit dalších šest měsíců, pokud jim to kapitán určí. Pokud by je však kapitán nepotřeboval na tak dlouhou dobu, ale chtěl by svou kompanii rozpustit, má vydat všem vojákům při odchodu polovinu měsíčního žoldu, a následně je propustit.
75. Dále nemá žádný voják tropit halas nebo jiné hlasité zvuky na nároží nebo na volných prostranstvích jakéhokoli města, hradu, pevnosti nebo tábora, kdekoli by bylo nebezpečí, že by toto bylo jakýmkoli způsobem špatně pochopeno vojáky kompanie. Kdo by něco takového spáchal, má být popraven.
76. Dále pak nesmí nikdo prozradit heslo nepříteli nebo i přátelům, ale pouze tomu, koho určil jeho nadřízený. Kdo by pak byl nalezen, že usnul na hlídce, na výzvědách nebo na stráži, má být popraven.
77. Dále pokud by se některý kapitán nechal podplatit, aby vystavil propustku k opuštění tábora některému ze svých vojáků, a neměl k tomu povolení svého generála, má být potrestán stejně, jako by byl potrestán dotýčný voják.
78. Dále pak nemá žádný voják opustit v noci tábor, aniž by obdržel heslo, a pokud by pak byl pro neznalost hesla zabít hlídkou, nemá být z tohoto zabití nikdo viněn.
79. Dále nemá žádný voják opustit tábor bez své zbroje a zbraní. Kdo se proti tomuto proviní, má přijít o život.
80. Dále pak má každý kapitán vyžadovat přísahou od svých desátníků, aby mu tito oznamovali každého vojáka pod jejich velením, který by nebyl schopen služby.
81. Dále, v případě že by řečený desátník měl přijmout do své družiny jakéhokoli nového nebo neznámého vojáka, je jeho povinností toto oznámit svému kapitánovi.
82. Dále, nikdo, ať již jakéhokoli stavu, nemá být tak drzý, aby napomáhal k útěku jakémukoli provinilci. Kdo se proti tomuto proviní, má být popraven.
83. Dále pak má mít každý voják na svém vnějším oděvu zvláštní znamení, podle kterého může být poznán a které mu má určit jeho kapitán. Například tedy může mít na svém oděvu červený kříž, a na své zbroji červenou stuhu nebo něco obdobného, aby mohl být takto svými spolubojovníky snadněji rozpoznán. Pokud by pak byl nalezen někdo, kdo by uvedené znamení neměl, má být považován za protivníka nebo nepřítele.
84. Dále mají mít všichni vojáci, kteří nastupují do bitvy, do útoku, šarvátky nebo jiného ozbrojeného střetu, určeno jejich společné heslo nebo zvolání, například "Svatý Jiří, svatý Jiří." Jakmile pak voják zaslechne zvolání svatý Jiří, bude uklidněn, na rozdíl od protivníka, který bude poděšen, neboť se mu připomenou prastaré anglické ctnosti, díky kterým Angličané mnohokrát zvítězili. Kdo by se pak z nezdravého hnutí mysli rozhodl, že nebude vyslovovat toto požehnané jméno, má být surově potrestán za svůj pomýlený úsudek a zvrácené úvahy.
85. Dále, pokud by kterýkoli kapitán vyrazil do boje nebo do útoku, aniž by k tomu měl pokyn od svých nadřízených velitelů, má být pro toto provinění popraven.
86. Dále pak, v okamžiku kdy by bylo jakémukoli počtu vojáků jejich kapitánem přikázáno, aby tito bránili nebo hájili určené město, věž, hrad, pevnost nebo jakékoli jiné místo, a byli při obraně tohoto místa tvrdě napadeni nepřitelem, jsou povinni odrazit jeden, dva, tři nebo více útoků. V tomto případě pak válečné zákony nařizují, že generál má těmto vojákům schválit vyplácení pouze řádného žoldu, ale také, že pro vojáky není žádná jejich povinnost více důležitá než toto. Pokud by pak kapitán, jiní důstojníci nebo vojáci řečené hrady, věže nebo pevnosti za peníze vydali nebo by jinak zradili, tedy opustili je bez povolení jejich knížete nebo určeného generála, mají být takové provinilci potrestáni jako proradní zrádci.

87. Dále pokud by kterýkoli kapitán, poručík, seržant, desátník, jiný důstojník nebo prostý voják, vydal do rukou nepřítele jakékoli město, pevnost, věž nebo jiné opevněné místo, zasluhuje, jak jsem již uvedl dříve, smrt. Pokud pak by byl přinucen k vydání zmíněného místa, má to učinit jako čestný člověk, tedy, že nesmí vydat pevnost na základě zprávy nebo dopisu nepřítele, nebo pokud by viděl tábor vojska v plamenech. Žádný řádný správce pevnosti ji totiž nevydá, pokud mu ještě zbývají zásoby, vojáci a střelivo, nebo pokud může doufat v pomoc. Tedy má být zachovááno a považováno za nejvyšší zásadu, že pokud se může dané místo bránit před útokem, a není obléháno, musí obránci odrazit nejméně jeden útok nepřítele, ale má být očekáváno více, pokud je to možné. Pokud je pak zahájeno obléhání, musí se pevnost bránit do první salvy nepřátelských děl. Pokud je tak slabá, že již první nebo další salvu nevydrží, a je vzdálená od případné pomoci, může velitel pevnost vydat, aniž by zasluhoval potrestání svého knížete nebo nepřítele. Pokud je však pevnost stále silná a je schopná vzdorovat útokům nepřátel, ale je zbaběle nebo zradou vydána, zasluhují obránci smrt.
88. Dále, pokud by se jakékoli město, hrad nebo jiná pevnost, které jsou v držení nepřítele, vzdaly bez boje, nesmí si nikdo dovolit na takové místo přijít, aby raboval, nebo aby tam páchal jakékoli násilí, pokud by k tomu neměl svolení svého generála. Kdo by něco z toho učinil, má přijít o život.
89. Dále nesmí nikdo opustit obvod tábora s jakoukoli kořistí nebo lupem, aniž by k tomu měl svolení nadřízených důstojníků nebo kapitána. Kdo by toto provedl, má být popraven.
90. Dále, kdo by ze strachu opustil v boji místo, které mu bylo určeno, nebo ze strachu odhodil své zbraně, může být svým důstojníkem nebo spolubojovníky zabit, aniž by se tito museli obávat jakéhokoli trestu.
91. Dále, pokud by o sobě někdo prohlašoval, že v boji učinil něco význačného, ale přitom mu byl prokázán opak, má být popraven.
92. Dále, pokud by se jakýkoli pluk nebo kompanie vzbouřily nebo jinak porušily zákony válečnictví, je nezbytné a důležité, aby za to nebyli všichni popraveni. Má se postupovat tak, že se jméno každého vojáka vloží do vaku, a pouze každý desátý vylosovaný má být popraven. Tímto způsobem bude život mužů zachován, ale budou se strachovat o svůj život.
93. Dále, pokud generál nebo kapitán cvičí své vojáky, nebo pokud s nimi táhne do bitvy, boje, šarvátky nebo jiného válečného střetu, a některý z vojáků by ať již z nepozornosti nebo úmyslně zranil, zmrzačil, nebo zabil svého spolubojovníka, ať již pomocí prachu a kule nebo jiným způsobem, má být takový provinilec surově a pro výstrahu potrestán stejně, jako byla škoda, kterou způsobil.
94. Dále, každý desátník a také důstojník mají mít tyto řady, ať již rukou psané nebo vytištěné, spolu s touto knihou k dispozici, aby mohli, v okamžiku, kdy je oddílů vyplácen žold, pravidelně poučovat vojáky o všech nařízeních i trestech za jejich porušení. Nikdo takto nebude moci předstírat, že zmíněná nařízení neznal, ale bude moci být potrestán úměrně svému provinění.
95. Dále pak má kapitán, poručík, praporečník, seržant nebo desátník každé kompanie určit jednoho úředníka nebo někoho, kdo umí číst, aby vždy jedenkrát za den předčítal celé kompanii (která je povinna dávat pozor) nejen tyto vojenské řady, ale také všechny výnosy, které jsou v této knize uvedeny a které má znát každý voják, desátník, a tak dále. Kdo by se tomu protivil, bude potrestán výnosem generála nebo maršálka.
96. Dále mají výše zmínění důstojníci, poté, co si voják odsloužil dvanáct měsíců služby, nabyt tak dostatečné zkušenosti a navykl si na všechny tyto pokyny a nařízení, tak jako to dělá učitel s dětmi, tyto vojáky jednotlivě vyvolávat, a přísně je zkoušet, aby odměnily zkušené a znalé vojáky, kteří znají z paměti všechna tato nařízení a povinnosti, tyto se jim dostaly pod kůži a aby jim přidělili pro jejich službu důležitá místa. Tyto pak mají zkoušením oddělit od nováčků [Bisonians] a jiných nezkušených vojáků, kteří, i když odsloužili již sedm let, jsou neznalí a nevzdělaní. Pokud by pak byli ve vojsku takoví, kteří by těmito řady pohrdali nebo se je vytrvale odmítali naučit, mají být takovíto provinilci buď odzbrojeni, propuštěni nebo jinak veřejně potrestáni tak, aby byli potupeni a zostuzeni.

97. Dále pak, pokud by byl nalezen někdo, kdo hanebně porušoval tyto řády, místo toho, aby je ctil, hájil a dle svých nejlepších možností poctivě a odpovědně dodržoval, má být takový jako křivopřísežná osoba ve vsí přísnosti potrestán. Pokud by pak kterýkoli voják nebo vojáci porušili cokoli z toho, co náleží k povinnostem vojáka, ale není to uvedeno v těchto vojenských řádech, má být takový provinilec potrestán podle výroku polního maršálka nebo generála.

Tyto články vojenských řádů mají být dvorním notářem nebo písařem veřejně předčítány v přítomnosti předních kapitánů, a jakmile jsou přečteny, mají všichni popořadě tímto způsobem přísahat: Přísaha je skládána před přetorem, a dotyčný pronáší přísahu před celou svou kompanií. Přísaha pak má obsahovat tato nebo podobná slova: "Bratři a přátelé, kteří jste zde přítomni. Slyšeli jste vojenské řády, které nám udělil náš panovník a které obsahují hlavní a nejdůležitější články, určující práva a povinnosti v poli, a také přísahu, kterou jste jako vojáci povinováni. Všichni z vás, kdo by nechtěli věrně a statečně dodržovat, plnit, zachovávat a ctít tyto vojenské řády, a odmítají tak být vojáky, necht' vystoupí. Všichni ostatní pak pozdvihněte prst a opakuje po mně."

"Všechny řády, které nám byly přečteny, budeme dodržovat, mít je za svaté a dobré, a potvrzujeme, že je budeme řádně dodržovat, plnit a zachovávat. K tomu nám dopomáhej Bůh a jeho svaté písmo, Amen."

Tyto články, stejně jako ostatní, které jsem z nepozornosti vynechal, mají být zveřejněny, a má být znán trest, tedy poprava, větší či menší potrestání pro toho, kdo je porušil. Tresty pak mají být vynášeny bez milosti nebo odpuštění, bez ohledu na původ, hodnost, přibuzenství nebo přátelství. Zejména to platí v okamžiku, kdy armáda přišla do tábora, a je potřeba zavést přísný pořádek, a zajistit, aby se vojáci báli a ctili Boha, soudy a generály.

Výkon těchto trestů spadá do zodpovědnosti Maestre de Campo [hodnost velitele tercie, přibližně odpovídající hodnosti brigády], a to jak co se týká slyšení, vynášení rozsudků i rozhodování o jednotlivých případech, k čemuž má pověření generála, velitele města nebo zástupce knížete. Maestre de Campo je tedy nejvyšší osobou co se týká udržování pořádku, má mnoho pravomocí i v poli a stojí hned pod generálem, který rozhoduje, kde se vojsko utáboří a kdy vyrazí.

Ve zkratce je tedy hned po generálovi nejdůležitější a také nejnáročnější hodností ve vojsku, a proto je potřeba, aby dobře znal a pamatoval si veškerá vojenská nařízení, podle kterých jsou tažení řízena, a má mít mnoho praxe a zkušeností v jejich uplatňování.

Všechny případy, které jsou zásadní důležitosti, pak mají být rozhodovány generálem a jeho soudci. Nad nimi je pak vševědoucí a všemocný Bůh, spolu se svými pozemskými zástupci, kteří mohou selhat při výkonu spravedlnosti, ať již pro svou horlivost, zlobu nebo milosrdenství, nicméně se budou všichni zodpovídat před věčným soudcem, jehož zákonům se nikdo nedokáže vyhnout, ale na které se mají všichni odvolávat.

Pro tento překlad byl použit výňatek z textu, který je k dispozici na následující stránce:

<https://quod.lib.umich.edu/e/eebo/A01504.0001.001/1:5.1.4?rgn=div3;view=fulltext>

Pro Polský Svaz přeložil Ondřej Frančík

Korektury provedl Lukáš Mohyla